

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Regulæ in aspirationum exercitio servandæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

gitationibus in Deum semper defigendis, atque ab ipso in omnibus petendo consilio, ne in quampiam rem leviter præcipitem se agat.

Tandem Seraphicus Doctor S. Bonaventura author est, cum Deus sit ignis consumens, tantum frigoris decedere, tantumque animæ accidere spiritualis caloris, quantum Deo per amorem propinquior fit: *Scintillantibus affectionibus, insatiabilibus desideriis, unitivis aspirationibus.*

*Lib. de
Theol.
myst. c. 3.*

CAPUT XXIX.

Methodus in orationis aspirati-væ exercitio servanda.

PRIMò assignabimus regulas generales in ipso observandas, deinde annotabimus aliqua puncta, in quibus quis posset deficere, ut caveantur.

Regula in aspirationum exercitio servanda.

PRIMA est; ut primo manè sollicitè seligamus exercitium aspirationum, cui die illo cogitemus insistere. Hoc est, ut nos muniamus aliquot cogitationibus sanctis atque ad aliquos bonos determinemus affectus, ut ubi de Deo nobis in mentem venerit, statim in promptu habeamus, quod ei dicamus; uti nobis commendat Isaias, ubi ait: *Qui reminiscimini Domini, ne taceatis, & ne detis silentium ei.*

*Seligere
aliquem
conceptum
& affectum.*

Sunt qui, non sine magno emolumento, hunc delectum faciunt post horas matutinas, selectasque cogitationes memoriæ imprimunt, priusquam ad somnum redeant, ut manè ubi primum experfecti fuerint, statim illæ in mentem veniant; sicut is apud quem depositus est thesaurus, sive cui pretiosi alicujus monili demandata custodia est, semper ei proximus adjacet, moxque ubi exigilaverit extentâ manum, num fortè sit furto sublatum explorat.

Hoc in delectu necesse non est argumenta multiplicare, quia una cogitatio sive conceptus sufficientem suppeditare materiam potest aspirationibus integrâ septimanâ, imò mense fovendis. Utilissimum tamen erit, ut Novitii delectum hunc instituant materiæ meditationum suarum conformem, duos, tresve conceptus accipiendo ex iis, quibus fuerint amplius permoti in suis ultimis orationibus, nisi malint particulariter inhærere argumento illi, de quo die illo sunt meditaturi.

*Animum
habere
liberum.*

Altera regula est, ut non obstante prædicto delectu, maneamus tamen in magna animi libertate ad obediendum afflatibus atque impulsui Dei nostri, si ille nos velit ad ei super alia quapiam re loquendum excitare. Tamen enim singulis commendari soleat, ut ordinatiè non producant aspirationes nisi statui suo conformes, Incipientes videlicet compunctionis, Proficientes desiderii in Deum, ac Perfecti amoris ferventissimi atque unitivi; nemo tamen recusare debet actus suo statu producere sublimiores, si advertit interius ad hoc à Deo se invitari. At quantamcumque quis interius per-

persentiscat commotionem, nunquam familiarem se Deo exhibere debet, nisi intra limites profundæ humilitatis, maximæque reverentiæ: contrarium verò sepius illusio est, atq; in amorem degenerat sensualem, qua de re experientias habemus funestissimas.

Tertia regula servit modo producendi affectum aspirationis, qui talis esse debet: Ubi quis Dei reminiscitur, subito animum colligere, quantumque potest, momento illo tranquillum habere debet; mox conari bonam aliquam cogitationem, piamque ad Deum affectum concipere, ac tandem cor mentemque in Deum magnâ cum attentione atque affectione defigere. Hoc totum in Profectionibus uno temporis momento fieri potest, at Incipientes spatio temporis, quo dici posset salutatio Angelica, illi poterunt immorari, ut habitum melius acquirant. Quod si sis in privato, ore proferre poteris, quod mente conceperis, quia hac ratione majorem non rarò nobis conciliamus attentionem; at si fueris in aliorum societate, sufficiet corde loqui absq; ullo exteriori gestu aut signo, verbi gratia, levâdo oculos ad cælum &c.

Quarta. Ut nunquam exuamus desiderium atque intentionem continuandi hoc sanctum exercitium, quæcumq; nobis occurrant negotia, & quantamcumq; animi experiamur instabilitatem, quin potius connitamur unam attentionis nostræ partem Deo nunquam non reservare. Ad quod nullâ opus est violentiâ, sed solum ut cordis nostri tranquillitatem ac recollectionem meliorem, quo possumus, modo conferremus, quo ita ad loquendum Deo semper

I 3

& ubi

*Modus
producendi
aspirationem.*

*Nunquam
hoc exercitium
negligere.*

& ubique comparati simus. Atque ubi ab hac attentione distractos uos advertimus, plus æquo turbari aut tritari non debemus, sed simpliciter ad nos redire atque iterum cor nostrum offerre Deo. Quotiescunque porro distractio ista subreperit, toties nos rursus debemus colligere. Ex frequenti enim nostri collectione tandem in illa persistere discemus, atque ubi semel in fundo cordis nostri gustamus, quàm suavis est Dominus, nihil nobis facilius, nihilque ingenio nostro erit conformius, quàm ista collectio, atque ad nosmetipsos reditio. Anima enim nostra in eo non modicum persentiscet oblectamentum ac jugem allecationem, sicuti videmus piscem, qui est extra aquam, desiderare atque omnibus modis conniti illam reperere. Cumque in illam reiectus fuerit vitam resumere videtur, quia suum reperit elementum.

Quantum ad *qualitatem specificam* istarum aspirationum attinet, ad nullam alligare nos debemus aut astringere, sed magis sequi instinctum Spiritus sancti, occasionibusque nactis nos accommodare. Quandoque erunt amoris, gaudii, desiderii, spei, sanctæ audaciæ erga bonum; quandoque odii, fugæ, doloris, timoris, ac sanctæ indignationis adversus malum: aliquando elicientur per modum voti, seu desiderii, aliàs promissi, aliàs petitionis, aliàs admirationis, aliàs sui ipsius humiliationis coram Deo; Denique virtus nulla est, cujus actus non possit aspirationibus præbere argumentum. En aliquot exempla ex libro Psalmorum præcipuè extracta.

Actus